

ИЗВЕШТАЈ

са студијског путовања „У родном граду нобеловца Алберта Сент Ђерђа“ које је реализовано у суботу, 9. марта 2019. године у Сегедину, држава Мађарска

На пут у Мађарску, у суботу, 9. марта 2019. године, упутило се 6 наставника ОШ „Бранко Радичевић“ Вранеша:

1. Нена Пековић
2. Маја Гочанин
3. Светлана Марковић
4. Весна Црноглавац
5. Милисав Краговић и
6. Јасна Јеротијевић,

а друштво нам је правила и гошћа из Угоститељско-туристичке школе Врњачка Бања, Рита Јовановић, професор француског језика.

Полазак је био у 1h после поноћи у суботу, са паркинга код нове хале спортова у Краљеви. Након неколико сати вожње и успутног стајања због путника из Чачка и Горњег Милановца, стигли смо до границе са Мађарском око 8h. Испоставило се да је пуно организованих тура због празника жена, тако да се предвиђено време за прелазак границе мало продужило.

Уз пар формалности, наставили смо пут до Сегедина. На само пар километара од границе, дочекао нас је град раскошне лепоте и исто таквих грађевина и фонтана. Одише миром и културом, а и становништво је веома срдечно у

односу према странцима.

Обишли смо најзначајније тргове и грађевине и сазнали пуно тога о овом уређеном, европском граду. Сегедин је град у јужној Мађарској на ушћу реке Муреш у Тису. Представља регионални центар југоисточног дела земље и главни је град жупаније Чонград. Овај град поплочаних тргова и орнаментисаних грађевина, има више туристичких атракција него многи други градови у региону. Такође је један од најпознатијих универзитетских градова у овом делу Европе. Сегедин је богат многобројним термалним изворима, тако да има и карактер бање.

Најимпозантнија грађевина у граду, поред синагоге, музеја Ференца Море и Рекове палате, је свакако нео-романескна катедрала на главном градском тргу – Заветна црква.

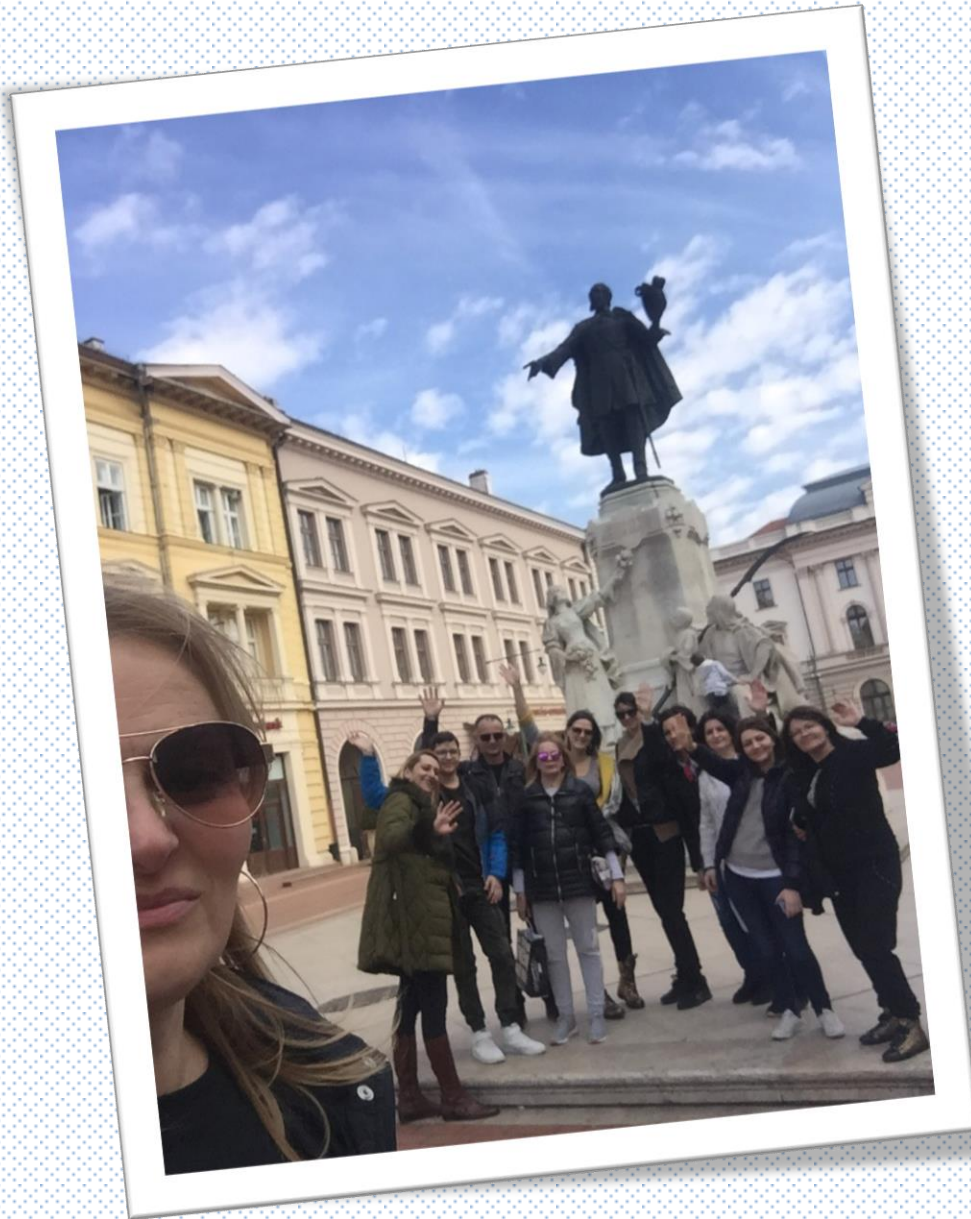

Одмах поред ње, налази се и православни храм – црква св. Николе. Има писаних доказа о постојању две претходне цркве, тако да је данашња црква св. Николе трећа, освештана

1778. године. Једно крило је рађено у барокном стилу, а централни иконостас богато је украшен златом у рококо стилу аутора Јаноша Поповича.

Сечењски трг је највећи трг у центру града. Прошетали смо поред Сегединског универзитета, чији је један од оснивача и предавача био и надалеко познати нобеловац Алберт Сент Ђерђи, са којим се становници овог места јако поносе. Улица Караш, главно градско шеталиште, пуно је бутика и кафеа.

Поред Сечењијевог трга прошетали смо и предивним парком са пуно дрвећа и клупа, а видели смо и градску већницу саграђену у необарокном стилу 1799. године.

Сегединци обавезно помињу и причу о великој поплави из 1879. године, када се Тиса излила и дословно збрисала цео град, усмртивши 60 000 људи. Цар Фрац Јозеф је посетио уништени град и обећао да ће бити потпуно обновљен. Оно што смо ми имали прилике да видимо овог 9. марта 2019. године, део је испуњеног обећања поменутог цара.

Након детаљног обиласка града, кренули смо у шопинг центар „Аркад“. Ту смо имали прилике да купимо поклоне за своје укућане, пробамо чувени гулаш и одморимо се.

Пред полазак за Србију, имали смо још један слободан сат за куповину у хипермаркетима „Лидл“ и „Метро“. Ово је била и јединствена прилика да понесемо кућама аутентичне мађарске производе, као што су: качкаваљ „Караван“, салама „Пик“, чоколада „Боци“, вина „Токаји“ и „Бикова крв“, маргарин „Рама“...

У договорено време сви путници су били на аутобуском стајалишту испред поменутих маркета и могло се лагано кренути пут повратка. Са краћим формалностима на граници и једном паузом уз пут, у Краљеву смо били у раним јутарњим сатима 10. марта.